

6:45:	הדלקת הנרות
8:17:	מווצאי شب"ק
שיעורים סדרון	
"ג'..... דברי הימים ב כ"ג – כ"ד	
בבל..... בא מצייעו "	
ירושלמי..... עירובין ב	
תוספותא ..... נזיר ד'	
דרמב"ט ..... נדרים ה	

שעה 13, אליון 24 (643)

פרק פ' שער תשפ"ד לפ"ק

**מזהא"ש דערצילט
איינגענומען די וועטלט**

ס' אין זו איז איסידרוק ואס מענטשן נוּצָן אוַיְן
איינעם איז "יענער האט איינגענעמען די גאנצע
פערענעליךיט וואס איז גאר שטארק פאפולער אוַיְן
קדער וועלט, ער האט אסאך נאכפאלגערט. אוַיְן איז
מענטש זאגט זיך און איסידרוק איז ער בעט איזן די
וועלט.
דאס איז אבער א פאלשעד איסידרוק. א מענטש
הען נישט אינגענעמען די וועלט. עס ארבעט פאראקערט,
די וועלט נעטט איזן דעם מענטש, נאך איזדר ער
מענטש האט א שאנס אינצונגענעמען די וועלט. ער
מענטש הען זיך אינגרען איז ער גייט אינגענעמען די
וועלט, וואס בליבט אבער איבער צום סוף פון א
מענטש? די וועלט נעמט אים אריין, און עס בליבט
זאג א בערגל ער.
ער הייליגער צמח צדק זיך"ע האט אמאל גערעדט
פונג דעם און גענאות אוַיְן דעם א משל. מען זעט ווי
א שוחט פריט אונקס צו די שחיטה, ער אונקס קען
זיך צעווילידענוון אוַיְפַן וועג און אַבְהֵוִין
אוֹרְוָעָכְזָוְלִיפָן, און דעריבער דארט מען אים גוט
אנכאָפָן, צוֹעֲגַנְדְּקָעָן צו אָן אַיְעָרְגָּעָם קִיטִּיְתִּיְתִּי אַדְעָר א
=====

א גוט וווארט עס איז ארייבער א לאנגע גויניגשער הויב גוינו מאן

האלט. די וואך ש' בת פרשת פקודי שריריט מען
שווין נאכאמאל: "ח'זק, ח'זק, ונתמץק"; אז
מען פירט זיך איזוי ווי מז'קרא'ש האט
איינגעפירט צו לערענעו יען טאג חומש ריש",
שנים מקרא מיטון פרגום - זונטאג ביז שני,
מאנטאג ביז שליש, דיסטאג ביז רביעי אונ
איזוי וויטער, דאן ענדיגט מען יעדע וואך די
סדרה אונ מען קען שריריען מיט רעכט: "ח'זק
ח'זק, ונתמץק" וויל יען טאג איז א טאג,
עס בליבט גוטס פון יען טאג. נאר דאס
ביבסל תורה וואס מען לענט אונ מכות אונ
מעשימים טובים וואס מען באפט ארינו בליבט
פונעם מענטש.

אשרינו מה טוב חלקיינו או מיר האבן א רבינו
וואס פילט אונז און מיט איזזיפיל גוטס ; עאר
מאקט אונז רייך מיט תורה תפילה, מיר זאלן
עדו טאג לערנעו אביסל חומש רש"י מיטן
פְּרָגּוֹם, אָזֶן אַזֶּקֶם מְשִׁנּוֹת אָוֹן גְּמָרָא וְכֵי
כ'.

(עֲצָתוֹ אַמְוִינָה פֶּקֹודִי תשע"ט)

אָ וַאֲרַת אֹיְף דֵי פֶרְשָׁה

מיט דעם טויטשט דער רבּי דעם פֿסּוֹק, ווען די אידן האבן געזען דעם טוינקעלן
וועאלקן און געפּל וואס געשטארום דעם בארג סיעי, ועמד העם מראָה, זענען די
פֿשׂוטע אידן געשטאטגען פון דערנווילטס, זויי האבן מואר געהאט צויזגין, אבער
ומשַׁה, דאס איז דער דערת און שְׁכֵל פֿנְגָּעָם צְדִיק, ווען איד געמאַט דעם שְׁכֵל פון אַ
צדיק, נגש אל דערפל, גיט ער דזקאָ אַ אַרְיִין צוֹם גַּעֲפֵל, וויל ער וויסט, אַשְׁר שֶׁ
האַלְקִים, אַז דָּאָרט באַהָאַלְט זיך דער אַיְכְּבָּרְשְׁטָעָר אלְלִין.

דאס קען זיין מרומו אין דעם פסוק אין די וואכנדיגע פרשה, כי ענן ה' על
המשכן, דער משכן איז דאך געוווען דער פלאין וואו די שכינה האט גערעט, פון דארט
האט ארויסגעשייט די ליכטינקייט פועם איבערשטיין אויך די גאנצע וועלט, עס איז
אבער געוווען אַנוֹאָלְקָן אַיְבָּעֶר דְּעֵם, וּוְיִיל אָזְׂוִי גִּיאַט עַס אַלְצָן, אַיְדָעָר מַעַן וּוְיִל
אנְקוּמָעָן צו הַלִּילְגָּעָן גּוֹטָעָן, זָאָרָף מַעַן קְדֻם דּוּרְגִּיאָן אַטְוֹקָעָלָעָן וּוְאָלְקָן.
מען דָּאָרָף אַבָּעֶר גַּעֲדָעָנְקָעָן אָז, וְאָשָׁתָּהִיא לִילָּה בּוֹ, אַפְּילָוּ וּוְעַס אַיִן נַאֲכָט אַיִן
טוּזְקָל, בְּרָעַנְטָן אַבָּעֶר דָּאָס פִּיעָר פְּנַעַם אַיְבָּעֶרְשָׁטָן אַיְגָּוּרְיִינִיג, מַעַן דָּאָרָף יִיךְ גָּאָר
שְׁטָאָרָקָן אַיְבָּעֶרְזִיקָּמָעָן דַּי מְנֻיעָות, וּוְיִיל דָּרָעָר אַיְבָּעֶרְשָׁטָר אַיִן אַלְצָן מִיטַּעַן אַיְדִיש
קִידָּר, לְעַיְנִי כְּלָיְתִּישָׁרָאֵל בְּכָל מְסֻעָהָם, סִי וּוְאוֹ אַיְדָרְקָט נָאָר, סִי וּוְעַלְכָּעָן וּוְעַג
עַר אַיִן נָאָר וּגְאָנְגָּעָן בֵּינוֹ יְעַצְּטָן, אַיִן אַיְבָּגְּ דָאָ אַ וּוְעַג פָּאָר אַיִם צְוָרִיק צָום
(ח' פָּהָל פָּקָדִי תְּשִׁשְׁׁה"ה) אַיְבָּעֶרְשָׁטָן.

"איך הָאֵבֶן קִינְעָם נִישַׁט, אֲיַחַדְתָּ נָאָר דָּעַם אַיְכָבְּעַרְשָׁטָן"

בעזרת ה' יתברך
א' פרשת פקודי, כ"ו אדר א', שנה תשע"ט
לכבוד... נרו יאיר.

א' איד האט מיר דערציאלית או יארן צוריק
אייז ער געומען צו מוהרא"ש אוון ער האט זיך
אויסגענויינט צו מוהרא"ש, בתוקה הדרבים קאט
ער גענאגט פאר מוהרא"ש: "אני בלבד, איך בין
איינגער אלין, איך האט נישט קיינעם!" האט אים
МОּהָרָא"ש גענאגט: "גם אני בלבד, איך בין
איינגער אלין, איך האט אויך קיינעם נישט,
האב נאר דעם אַיְכָבְּעַרְשָׁטָן". מוהרא"ש האט אים
גענאגט: "קיינגער קאט קיינעם נישט,
איינגער איז אלין אויך דער וועלט, דער חילוק
איינגער איז נאר, עס זונגען דא נואס נויסן דאס נאך נישט,
זוי מיגען נאך איז זיי האבן דעם זיי האבן יגענען,
אכבר דו" - נאgett אים מוהרא"ש - "וויסט שווין
דעם אמת איז דו בייסט אלין".

יענער האט מיר דאס דערציאלית מיט א
טענה אויך מוהרא"ש: "וואס הייסט מוהרא"ש
זאגט "גם אני בלבד" - איך בין אויך אלין?
מוּהָרָא"ש האט דאך א נויב, קינדרער, חסידים,
פלמידים מיט געלט וכוכי וואס וויל ער מיר
איינגען וכוכי?!" אכבר וווען איך האט געהערט
די מעשה האט איך זיך אויך מה? געוווען מיט
דעם דיבור, גאנצע וואכן האב איך געהאט חייה
פון די פאר וווערטער וואס מוהרא"ש האט אים
גענאגט: "גם אני בלבד, איך בין אויך איינגער
אלין, איך האט אויך קיינעם נישט, איך האט נאר
דעם אַיְכָבְּעַרְשָׁטָן".

ווען איך דערמאן זיך די ספר פון די
ווערטער: "גם אני בלבד, איך בין אויך איינגער
אלין, איך האט אויך קיינעם נישט, איך האט נאר
דעם אַיְכָבְּעַרְשָׁטָן", ווער איך שטארק אוון עס
געבט מיר כה אנטזגין.

טייערער... גרו יאיר, ווען א מענטש גענט
ארין אין זיך דעם יסוד: "איך האט קיינעם נישט,
איך האט נאר דעם אַיְכָבְּעַרְשָׁטָן" - געבט דאס אים
כח צו לעבן; וויל כל זמן א מענטש רעדט זיך
איין: "איך האט דעם, איך האט קיינעם נישט,
מען אלץ מיט פחרדים. מען טראקט: 'אפשר רעל
איך פארלירן דעם, אפשר וועל איך פארלירן
יענעם וכוכי'; ווער רעדט נאך ווען א מענטש
רעדט זיך איין איז ער האט געלט, דער אויך דאך
<<<<<<<

>>>> מוקרא"ש דערציאלייט
שטיאקע שטריק. אויף' וועג צו די שחתה קען מען אסאך מאל זיין ווי דער אקס געומט זיך
לייפ פאראויס און ער שעלפט דעם שוחט, און ערליכע מנויות שפער גייט עס פארקערט,
אוו דער אקס שטעלטל זיך אוף און ער האלט נישט בעים גייל וויטער, און דאן דארך דער שוחט
אימש שלעפומייט כה. אוזי גיט עס אהן און צויק, אמא לאשלעפט דער שוחט דעם אקס, און
אמאל לאשלעפט דער אקס דעם שוחט. דער וואס קוקט דאס צו פון דער אויך, וויסט נויערט
ווער עס לאשלעפט באמת ווועמען. שפעטער אברער, ווען דער שוחט שענט דעם אקס, דאן וווערט
מען געוועיז דעם אמת איז דער שוחט איזו אט געלט דעם אקס.
די זעלבע זיך אויך דער וועלט - האט דער שמח ציך איזו אונגעפרט. ווילאגט דעם גענטש
לעבט אויך דער וועלט קען מען וויסן וווער עס געועטליגט אויך וווערט. אמא לאגט קען
אויזען וויל דער מענטש לאשלעפט די גאנצע וועלט. ווען עס קומט אבער דער סור פון דעם
מענטש און, ווען אס קומט זיין צייט אוועק צו גיינן דער וועלט, מען געומט דעם מענטש
אוון מען ליגט אים ארין איז דער אויך, דעמאלאט ווערט מען געוואויר וווערט עס געועטליגט
אוו וווערט וואס האט איזגונעמען די וועלט... וויל די וועלט קען קיינער נישט איזגונעמען.
פון דעסט וווען איז נאכלע דא א וועג ווי אוזי יעדער קיינער קען יא איזגונעמען די
וועלט...

דער וועלט און ער פריט יעך דער אויך דער וועלט.
די חכמה פון א מענטש גערכוון "עלם". דאס איז די זעלבע לשון פון "העלמה", וואס דאס מיינט
באהאלטן. דער איז בערטער נוצט די וועלט אויך צו שפילן "באאהאלטן" מיט זיך
ווען מען קוקט אויך די דורייש וועלט און דעם איז בערטער. דאס איז איזזיפיל מענטשן מיט אויזיפיל פון זיינער
גורייש אויפטווען, איז עס קען זיך דאכטן איז מענטשן פירן טאכע די וועלט. דער אמת איז
אבער איז עס איז דא איזגונע וואס שטיט אונטער די וועלט. דער איז בערטער האט באשפאן
די וועלט און ער פריט יעך דער אויך דער וועלט.

די איזו זיך איז גאנציגט דעם איז בערטער וואס פריט אליעס פון הווטער די וועלט.
אמת איז גאנציגט דער אויך דער וועלט איסערן איז בערטער. דאס קען מען נאר טו דו דורך' רעדן אסאך צינט
גבען קיין ריר אויך דער וועלט און דעם איז בערטער. דער האט איזגונעמען די וועלט. און איזיגער וואס קען
דאש מען נישט שפילן באהאלטן. דער וויסט דעם אמת איז אונטער אליעס פון הווטער די וועלט.
דער וועלט און ער פריט יעך דער מענטש זאל ווען צווקעלעבט דעם איז בערטער. דאס שילט זיך איז
אויזו זיך דורך אויך דאנקট דעם איז בערטער וואס פריט איז בערטער. דאס רעדן זיך איז
אייז בערטער. און ער דאנקট דעם איז בערטער ווען צווקעלעבט זיך איז בערטער. און דאן הויט
זיך און איזפצואוילקען פארן מענטש דעם איז בערטער. דאס מיט איז בערטער. דאס רעדן זיך איז
דרויסנדיג שילט וואס שטיט וואס שטיט דעם איז בערטער. אונז איז אונטער אליעס פון הווטער.
אוינן זיך אונז אס ליגט פון איזעווויניג - נאר דער איז בערטער אלין.
דער פסוק זאנט (בר' י"ב) - עס איז אמצה איז דרבך - עס איז אמצה איז דרבך איז מען דארך זיך
צוקעלען זום איז בערטער. וואס מײינט זיך צוקעלען זום איז בערטער?

אםר געמען צויז שטיקלעך פאפריר און עס צואמקלעבן אינאיינעם מיט שטארקע קלעבע
וואס ווועט דאן פאסין? די צויז שטיקלעך פאפריר ווועט מען שוין קינמאל נישט קענען
אפטילן איזיס פון אנדערע. אפלו וווען מען זויז צעוויסון מיט איז. דאס מײינט איז אונטער
וועט זיך איזיגר מיטרייסן איזין שטיקל מיט די אנדערע. און דאס מײינט זיך איז גוועעלעבט
זום איזיכערטען!

דער מיטענטש דארך זיך איז איזו שטארק צוועיגיבנידען זום איז בערטער, ער דארך איזו סאך רעדן
זום איז בערטער, בי ער ווועט וווער צוועיקלעבט צו אים, און דאן ווועט מען זיינו נישט
קענען איזטילן. אפלו אויב דער מיטענטש ווועט זיך איז אפריסון פונעם איז בערטער. דאס מײינט איז
אבער איזיגר מיטרייסן איז שטיקל פונעם איז בערטער. פונעם איז בערטער און טו זאנז וואס
פארגענס פונעם איז בערטער, ער ווועט איזו קענין דער מאונען פונעם איז בערטער. יעדע שטיק צייט
טאר בישט, ווועט ער זיך אכבר איז בערטער איז טויז נישט איז ער מצב, עס איז צייט קשבה צו זוין
איס צוירק קווענו זום איז בערטער. און סוף כל סוף ווועט ער טאכע אינגעאצין זיך אומקערן
זום איז בערטער.

דוד המלך זאנט איז תהלים (טהילים קלט, ז) "פלילאה דעת מקני נשובה לא אוכל לה" - זוד
המלך ואיזונערט זיך און ער פארשטייט ואנה מפניך אברח" - וואו אויך דער וועלט קען אנטוליפן פונעם
אייז בערטער. "אנה אלך מרוחך ואנה מפניך אברח" - וואו אויך דער וועלט קען מען דען
אנטוליפן פונעם איז בערטער? "אס אסק שמיט שם אהה ואצעה שאול הנ"ך" - איז דו ווועט
ארויפפלילען אין הימל, איז דער איז בערטער דארט. אס איז נישטא קיין פלאץ ואו מען קען אנטוליפן
תחתית, איז דער איז בערטער אויך דארט. אס איז נישטא קיין פלאץ ואו מען קען אנטוליפן
פונעם איז בערטער.

דאש איז די ארבעט פון א מענטש אויך דער וועלט. נישט קיין חילוק וואו ער געפינט זיך,
ニישט קיין חילוק ווי איז ער זעלט איס, נישט קיין חילוק וואס ער האט שוין אלץ אפצעען
שלעיכטס, נישט קיין חילוק ווי וויט ער איז שוין געפאלן. דארך ער איזBIGיג וויסן איז איסערן דאס
אייז בערטער איז נאכלע מיט אים. ער זאל דערציאילן פארן איז בערטער ווי איזו זיין לעבן, וואו
הארץ פארן איז בערטער. ער זאל דורךעלער וואס ער געהאט ביז יעט, און וואו אהן ער צילט איז זיך איסערן
אלע דורךעלער וואס ער זעלט ווועט זיך זיין לעבן זיך דראטיש טושן זום גוט.
ער ווועט האבן א ליכטיג און פריליך לעבן אויך דער וועלט, און עס ווועט אים זיין גוט אויך
אויך עינע וועלט.

שְׁאָלוֹת וֶתְשׁוּבּוֹת בְּרִסְלֵב

**אִזְׁדָּעַר יֹם טֹב
פּוֹרִים נָאָר פָּאָר
עֲשֵׂירִים אָוֹן נִישְׁטָט
פָּאָר אֶרְעַמְּעַלְּיִיט ?**

שאליה:

יינשָׁר כַּח פָּאָר דִּי טִיעָרָע שִׁיעָרִים.

האלת איר ווועגן דעם ?

אַשְׁר־בָּאָה :

ערכ שפט קודש פרשת זיקת פקודי - פרא, מברכים ניסן, כ"ב אדר, שנת תשע"ח לפרט בטן

לכבוד ... גרו יאיר

איך האב ערחהלטו דיין ברינו.

וְאֵס בִּיסְטוּ מַקְנָא אֶזְנוּיִיטָן? עַס אִיז נִישְׁט דָא וּועַס צוֹ מַקְנָא
עוֹין, בְּפֶרֶט אֲגִיר, וְאֵס וּוּוִיסְטוּ וְאֵס אָן עַזְשָׁר מַאֲכָל מִיטָּן?
מַעֲנְצָשָׁן מִינְעָן אוֹ דָעַר אֶהָט עַשְׁירָה - דָעַר אִיז גְּלִילִיקָה.
אָבָעָר דָעַר אַמְתָה אִיז אָוִיף דִי עַשְׁירִים אִיז דִי גְּרוּעָשְׁעָ רְחַמְנוֹת,
וּוּוִילָז זַיְהָאָבָן נִישְׁט קִיְינָן טָאג אָון קִיְינָן נָאָכָט, זַיְיָ לְעָבָן שְׁטָעַנְדִיגָ
אָנָין פְּחַדִים וּכְרָי. זַיְיָ הָאָבָן נִישְׁט קִיְינָן חֲבָרִים, וּוּוִילָלָל
שְׁמַיְיכְלָעָן צוֹ זַיְיָ דָאָרְפָּן נָאָר זַיְיָעָר גַּעַלְט, קְוּמָט אָוִיס אָז זַיְיָ הָאָבָן
נִישְׁט קִיְינָן אַמְתָה עַחֲבָרִים וּכְרָי וּכְרָי אָנָין זַיְיָ שְׁפִירָן דָאָס זַיְיָעָר גּוֹט.
גְּלִיבָמִיר, עַס אִיז אָגְרוּעָשָׁן רְחַמְנוֹת אָוִיף עַשְׁירִים; שְׁלָמָה
הַמֶּלֶךְ זָאָגֶט (קְהַלָּה ה, יא): "מִתְּוֹקָה שְׁנַת הַעֲבָד, אָם מַעַט וְאָם הַרְבָּה
אָכָל", אָן אַרְעָמָאָן שְׁלָאָפְט גּוֹט, עָרָהָט נִישְׁט קִיְינָן דְּאָגָות וּכְרָי,
וְהַשְׁבָּעַ לְעֵשֶׂר אַרְגָּנוֹ מְגִיחַ לוֹ לִישְׁׂוֹן", אָבָעָר דָעַר עַזְשָׁר קְעָן נִישְׁט
שְׁלָאָפְט בְּיַיְנָאָכָט צּוּלִיב וּזְיַיְנָה דָאָגוֹת.

עַס אִין זַיְעָר נָאָרִישׁ צֹר מֶקְנָה זַיִן אֲצּוּיָּין ; דָּעַר הַיְלִיגָּעָר
רַבִּי נְמַנֵּן זַכְרוֹנוֹ לְבִרְכָה הַאֲטָגָעָת גַּעֲנָאָגָט פָּאָר זַיִן פָּלְמִיד רַבִּי נְחַמָּן
טוֹלְטִישָׁעָר : "עַס אִין נִישְׁטָדָא וּזְעוּמָעָן צֹר מֶקְנָה זַיִן ; אָוִיב מֶקְנָה
זַיִן , דָאָרָף מַעַן מֶקְנָה זַיִן אָן עַרְלִיכָּעָר אִיד , אָוֹן אָוִיב בְּסַטּוֹ דָעַר
עַרְלִיכָּעָר אִיד - זַאֲגָט עַר פָּאָר זַיִן פָּלְמִיד רַבִּי נְחַמָּן - בֵּין אַיךְ דִּיר
מֶקְנָה ."

חכמינו זכרונם לברכה זאגן (אבות ד, א): "אייהו עשי' - השמה בחלקו", ווער אייזן עושר? - א צופרידענער מענטש; דער וואס דאיקט און לוינט דעם איבערשען אויף וואס ער קאט און ער הקוקט נישט אויף א צויעיטן.

פּוֹרִים אֵין אַיִם טֻוב פָּאָר יְעַדְן אַיִד, בְּפֶרֶט פָּאָר מַעֲנַטְשָׁן וְוָאָס
וְנוֹאָרְטָן אָוִיפּ אַיְשָׁוָה; מַעַן צָעַט וְוָאָס דָּעַר אַיְבְּעַרְשְׁטָעַר קָעַן טָוָן,
מַמְשָׁ וְוָאָס דָּעַר רְבִי זָגָט (עַזְנִים לְתָרוּפָה, מַקְפָּבָא): "רִישׁ עֲנֵנִין
שְׁנַחְתָּפֶךְ הַכְּלָל לְטוּבָה", עַס קָעַן אַוְיסְעַן פָּאָרָן מַעֲנַטְשָׁ אֹז אַלְעָס
אַיִן פָּאָרְמָאָכְט, אַלְעָס אַיִן דָּעַרְנָאָךְ, אַיִן פָּלְאַצְלִיגְג וּוּרְעַט אַיְשָׁוָה

>>> א. בז'ו פונטום ואש שטקה
קאר א גרויסער רחמנויות, וויל שטענרגיג איז ער מרה שחוּהָ-דייג צוליב זיין געלט, ער איז מלא פחד או אפֿשַׂר וועט ער פֿאַרְלִיךְן זיין געלט, אַדְעָר אַפְּשַׂר וועט זיך איזן טאג אויסניזן זיין געלט, ווען באַמָּת קען געלט נישט העלפּון דעם מענטש, דאס מאקט נאר פֿחְדִים וכ'ו. אַפְּער ווען מען וווײַסְט אָז מײַעַן קאַט נאר דעם אייבערשְׁטָן אֵיז דאָך נישט שיך מען זאל עפּעס קענען פֿאַרְלִיךְן.

מוֹהָרָא"ש פְּלַעֲגַת זָאגָן: "וּוֹעֵן אֶמְעַטְשׁ הָאָט גָּאָרְנִישַׁט, דָּאָרְפַּ
גָּאָרְנִישַׁט, אַיְזַ גָּאָרְנִישַׁט אָוִן וּוְיַיל גָּאָרְנִישַׁט, קָעֵן מְעַן אַיְזַ גָּאָרְנִישַׁט
צַי נְעַמְעַן; וּוְיַיל וּוְעַסְטוּ אַיְם צַי נְעַמְעַן? עַר הָאָט דָּאָק
גָּאָרְנִישַׁט, אַיְזַ גָּאָרְנִישַׁט אָוִן דָּאָרְפַּגְּאָרְנִישַׁט, עַר הָאָט אָוִן דָּאָרְפַּגְּאָרְנִישַׁט.
דָּעַם אַיְבְּעַרְשַׁטְן אַלְיַין".

וְאֹזֶן קָעַן מִעֵן צַו קָוֹמָעַן צַו דָּעַם אָז מִעֵן זָאַל גָּאָרְנִישַׁטְ דָּאָרְפֵּן
אוּסְעַר דָּעַם אַיְבָּעָרְשַׁטְן ? אָז מִעֵן פָּאָלְגַט דָּעַם רְבִין אַוְן מִעֵן מַאֲכַט
יעַדְן טָאג הַחְבּוֹדָה ; מִעֵן גַּיְיט אַוְיף אַ לִיְדִינְגַּ פְּלָאָז אַוְן דָּאָרְט
שְׁמוּעָסְטַ מִעֵן זַיְק אַוְיס דָּאַס הַאָרְצָן מִיטַּן אַיְבָּעָרְשַׁטְן , מִעֵן דָּעָרְצַיְילַט
אַיְס אַלְעָס וּוָאַס דָּעַר יָאָר הַרְעָא רַעַדְט אַלְז אַיְזָן , מִעֵן אַיְז מִישְׁבַּ
אַבְּיִסְלַ , מִעֵן מַאֲכַט אַ חַשְׁבּוֹן הַגְּפֵשׁ : וּוָאַס הַאָב אַיְק שׂוֹן אַוְיְגַעְטוֹן
אוּן וּוָאַס דָּאָרְף אַיְק נַאַק פָּאָרְרַעְכַּטְן , וּוָאַס וּוָעַל אַיְק מִיט גַּעַמְעַן מִיט
מִיר ? אֹזֶן הַיְּיבַט מִעֵן אַן אַיְנְזַעַן אָז אַלְעָס אוּסְעַר תָּוָרָה יַתְּפֵלָה אַיְז
אַיְבָּרְגַּן .

זֶאָלֶסֶט פּוֹן יַעֲצֵט מַאֲכִן אַפְרִישׁוּ הַחַחַלָּה צַו פָּאָלְגָן דַּעַם רְבִּין; גַּיִי אָוִיךְ אַלְיִידִיגָּעַ פְּלָאָזַן, דָּאָרְטַן זֶאָלְסְטוּ אַבְּיִיסְלַן שְׁמוּעָעָן מִיטַּן אַיְיבְּעַרְשָׁטַן. פְּאַרְצָיִיל אִים אַלְעַ דִּינְעַ מַעֲשִׂים אַיִן אַלְעַ דִּינְעַ מַחְשָׁבֹת, זָאָג אִים וּוְיִשְׁוּעוֹר עַס אִיזְדִּיר וּכְרוּ וּוּעַן דַּעַר יַצֵּר הַרְעָעַ קְוָמַט יַעֲדַן טָאג מִיט אַפְרִישׁוּ וּוּעַג דִּיר אַוִיסְצְרוּיִיסַן; גַּוְיִין צָוָם אַיְיבְּעַרְשָׁטַן, זָאָג אִים: "אַיְיבְּעַרְשְׁטָעַר אַיִיךְ וּוְיִיל זַיִן אַגּוּטָעַ אַיִד, אַיְיבְּעַרְשְׁטָעַר עַס אִיזְמִיר אַזְוִי שְׁוּעוֹר. אַיִךְ הַאֲלָט אִין אַיִין אַרְאָפְפָאָלַן אִין נַאֲרִישָׁקִיִּיטַן, הַעַלְפַּמִּיר אַיְיבְּעַרְשְׁטָעַר אַיִיךְ זַאל זַיֵּק קְעַגְעַן מַתְּגָבֵר זַיִן אָוִיךְ מִין יַצֵּר הַרְעָעַ.

איך קיינעם נישט, איך האב נאר דעם אַיִּבעָרְשֶׁן.

א גוֹטָע נַאכְט.
(עֲצַתּו אַמְנוֹנָה פְקוּדִי תשע"ט)

ויליאם >>>>

און כיתה ו' האט דער ראש ישיבה גערעדט איבער די גראיסקיט פונעם יומן טוב פורום הבעל', וו דער זוהר שריביט איזס כפורה איז נאר אוויי פירום, פארוואס? וויל פורום איז יעדער פאר זיך, מען דאווענט אין בית המדרש, מען פאסט, איבער פורום פארמערט מען מיט אחדות מען שיקט זיך אינער זומן צויעין משלהו מנות און מהנתן לאכינויים, מען האט זיך איבער זומן צוועיטן, און דאס איז חשובער פון ווים גלבוב.

רabort ברכישת
ג"ג דילעט איז תחית המותים, און פאראדע וועט משיך קומען, דערפער איז יב' רabort ברכישת
דאוענען מיט מנין, דער ראנש ישיבה האט זי' גזאגט איז ער שפירט זיך דא מוש ווי אין ישיבת
רויסע בחורום. די קינדרע האבן געבעטן או זי' ווילן שיין קומען איז בית המדרשה
דאוענען מיט מנין, דער ראנש ישיבה האט זי' גזאגט איז ער וועט רעדן דערפער מיטן
בנאל, דער ראנש ישיבה האט גזאגט או פלאע קידער קענען איסונזוייניג, די דריינץ איז
מאמינס. דער ראנש ישיבה האט זי' געגען און סיכן מען זאל געגענטן וועלבלע איז
מאמן איז וואם. איז איז א"מונה, כי דער כ"ו ראנש איז מנדיג לכל הבראים, ג' איז דער
איובייעשטער איז נישט קריי ג"ז, ד' איז הי' תבודדו, נאר צום איזיביעשטן מען מען
דאוענען, "איז זי' דער איובייעשטער וויסט אלעס איפילו וואס מיר מראכטן,
אי' דער איובייעשטער זי' דער איובייעשטער וויסט אלעס איפילו וואס מיר מראכטן,

בריסק ד' באזור אהת געמאכט א געוואאלדייג רושם אויף די קינדר, וואס ווועט לאנג בעדנענטק וווען.

"פורים מאביל" פארבר'יטערט אקטיוויטעטו נייעס אינערהאלב מוסדותינו הק'

שי באקאנט פון יאון גיינע ארום די בחורים פון שי'כיה יעדס יאר אום פורם צו די השובע דיבי עם וואס נען אום מס גוריינט מאג פורם וו שטינצ'אן און אריסחעלפֿן די שיילען שי'כיה ואס האט שיין געהאלפֿן און העלפט אודיס אוזפֿיל ישע קינדער איבער די גאנצע וועלט, אַזְוּת וָאַס אַזְוּשָׁבָא.

אובי ווילט געבען גענסערע שכונס פאר די הייליגע ישיבה, אדרור וויסט איד פון אונשען, קרוב, אדרור גוטער פרײַניט אס זאָלט געהאט השק די בחורים זאָלן אוֹרְזִיפַּקּוּמָן צו אַים יְזֵבּ פּוּרִים, זַעַט צְוּ רְפּוּנָן וְיִפְרְעָרָן, ווֹילְמָן ווּעַט 917-232-9070 אַיִּיףּ פֿישְׁ הַשְּׁמַעַן פְּשִׁין הַיּוֹם, אַזְעַטְנָה זְעַמְּנָה נְגַעַן דִּי לְסֻטְעָן וְעוֹרטָה פּוֹל. פֶּאֲרָה בְּרוּקְלָןְן רְופּאַט מַוְּה שְׁמַעַן פְּשִׁין הַיּוֹם, אַזְעַטְנָה זְעַמְּנָה נְגַעַן דִּי לְסֻטְעָן וְעוֹרטָה פּוֹל. פֶּאֲרָה בְּרוּקְלָןְן רְופּאַט מַוְּה שְׁמַעַן פְּשִׁין הַיּוֹם, אַזְעַטְנָה זְעַמְּנָה נְגַעַן דִּי לְסֻטְעָן וְעוֹרטָה פּוֹל.

שׁוֹיִינַץ בָּאָזֵד פֻּנְצָם רֶאשׁ יִשְׂיָבָה אַיִלְעָמָה הַדָּר אַיִלְעָמָה בְּרִיתָה בְּרֶפֶלֶב

פָּרֹאַרְאַנְגָּנָעָן מִאֲנָטָגָה הַאֲבָן דִּי קִינְדָּרָעָ פָּוּן תְּלִמְדוֹד תּוֹרָה הַוֵּלֶת הַקָּדוֹשׁ אֵין קְרִיתָ בְּרִסְלָב גַּעֲהָאַט דִּי זָכִי אָזִי הַאֲבָן

“אלאן בליבען געווונט מען זאל קענען אייגי זען.”
קינדרער או אונד פון צדיקים אוווען מוקשטי דיזיציט אונז מען זאט “מצוותה” ברא מאידית ניסים, איז עס מסואגל או די אינז אלאן ב’ האט דער ראש ישיבת פון פיות אונז ציצית, דער ראש ישיבת האט וענאות פאר

האט דער ראש ישיבה גערעדט איבער די מילעך, מאיז נגעאנגען צו די סעודה פון אחשורוש, היינט איז אויך אונז אועלכע זאכן - האט דער ראש ישיבה שליט"א געיאנט - מען מאכט קאנצערטן אן רייאת שמיט, אונז די וואס פאלטן דידליך הצעדק גויעט נישט אהי. ואס לערטנט אונז מרדכי הצעדק איז? מען ואל שריין צום איבערשטיין "העלוף מוי". דער שעשה שביה האט גערעדט צו דקיינדר עריך זיך פארשטעטלען פורים, וויבאלד זי ענענע שעין גרים, ארכאון זיין פארשטיין וואס עלטערן ואן איי דהיליג אונז טוינער, אונז או מען ווערט נישט מעכטיג מיט א טוינער פארשטעלאלכתס. דער ראש

**וְוֹאָס מִעֵן הַאֲט זִיך גַּאֲרְגִּישֶׁת
גַּעֲקָעֵנֶת פָּאַרְשָׁטְעָלֶן פָּאַר דָּעֶם;
פָּוּרְמִים וּוֹיִיט אָוָן אָז עַס אַיִ נִישֶׁת
נָא קִיּוֹן יָאָוֶש.**

мир האנן א רבִי ווּאַס הָאָת אָנוֹן גַּעֲגַבֵּן אַמְפְּנָה וּוּאַס הַיִּסְט
הַתְּבוֹדּוֹת, אַמְעַנְשָׁז זָאַל זַיךְ צַוְּגָעָוָאָוְנָעָן זַיךְ אָוִיסָץ רַעֲדָן זַיְינָן
הָאָרֶץ צָוֵם אַיְיבָעַרְשָׁטָן. וּוּעַן אַמְעַנְשָׁז פָּאַלְגָּט דַּעַם רַבִּיְזָן, עַר זַוְקָט
זַיךְ אָוִיר אַפְּלָאָז וּוּאוּ קִיְּגָר אַיְזָן גַּיְשָׁט דָּאָרְט אָוָן עַר שְׁמוּסָט זַיךְ
אָוִיס זַיְינָן הָאָרֶץ צָוֵם אַיְיבָעַרְשָׁטָן, עַר
דָּעַרְצָיִילְט אִים אַלְעָס וּוּאַס שְׁטָעָר
אַיְסָן - דַּעַר מַעֲנִישׁ לְעַבְט אַן אַדְעָרָע
סָאָרְט לְעַבְן, עַר אַיְזָן אַמְתָּעָר
עוֹשָׂה. עַר אַיְזָן רַיְיךְ וּוּילְעַר לְעַבְט
מִיטָּן אַיְיבָעַרְשָׁטָן אָוָן דַּעַר
אַיְיבָעַרְשָׁטָר וּוּעַט אִים אַלְעָס גַּעֲבָן,
וּוּילְעַר דַּעַר אַיְיבָעַרְשָׁטָר הָאָת זַיְעָר
לִיבָּן וּוּעַן אַמְעַנְשָׁז דָּעַרְצָיִילְט אִים
אַלְעָס וּוּאַס גִּיאַת אַרְיָבָעָר אָוִיר אִים,
אַזְוִי וּוּי דַּעַר זַוְרָהָר הַקְּדוּשָׁן אַגְּט (פרק
בלָק, ק'זה). אַז דַּעַר אַיְיבָעַרְשָׁטָר
עַנְטַפְּעָרְט פָּאָר אַן אַרְעָמָן שְׁגַעַלְעָר
וּוּי עַר עַנְטַפְּעָרְט פָּאָר דַּעַם גַּרְעָסָטָן
צְדִיק. אָוָן וּוּעַן דַּרְדָּר הַמֶּלֶךְ הָאָת גַּעֲזָעָן
צְדִיק. אַס חַשְׁיבוֹת פּוֹנְגָם אַרְעָמָן אַס
תְּפִלָּה הָאָת עַר אַוִּיסְגָּעָטָן דַּי בְּגָדִי
מְלֻכּוֹת, זַיךְ גַּעֲצָצָט אָוִיר דַּעַר עַד
אָוָן גַּעֲבָעָטָן דַּעַם אַיְיבָעַרְשָׁטָן (תְּהָלִים
כו, א): "תְּפִלָּה לְדוֹד, הַתָּה ה' אַזְנָךְ
עַנְנָנִי", תְּיִלְגָּעָר בָּאַשְׁעָפָר הַלְּפִי
מִיר, הַעָר אָוִיס מִין גַּעֲבָעָט, "כִּי עֲנֵי
וְאַבְיוֹן אֲנֵי", וּוּילְעַר אַיְקָבִין אַזְוִי וּוּי אַן
אַרְעָמָן; צַעַט מַעַן פַּוֵּן דַּעַם אַז דַּעַר
אַיְיבָעַרְשָׁטָר אַיְזָן זַיְעָר גַּאנְט צָו אַ
מַעַנְשָׁז וּוּאַס אַיְזָן בַּיְזָקְעָרָאַקְן
וּבְרוּ).

סימן טוב ומזל טוב

טומיר ואונטשוו א הארכ'יגע ברכת מזיל טוב פאר

מו"ה אברם משה שטראסער שליט"א

מנהל כללי דמוסדותינו הקדושים

צ'ו די שמחת בר מצווה פון זיין זון למזל טוב

סימן טוב ומזל טוב

מו"ה יישראלי פקסום היי'ו קריית ברסלב

מו"ה בצלאל לונצער הי"ו מאנטשעסטער

צוי עיבורט פון א מיידל למול טוב
מו"ה ליבי אפפעל היי' קרייט ברסלב
צוי עיבורט פון א מיידל למול טוב

קוואל פון חייזק (פרויינט) – שיעורים; מעשיות פון תפלה; רעסעפ'יס; ואן נאר

ארץ ישראל 0797040069 / 845-351-9060 / 212-444-9169
טלפון: 438-320-9090 / 03303502363 / קאנדרא
כתובת: 1152354380 / 3235003462
כתובת שנייה: 3235003462

קול ברסלב - שיעורים; חיזוק יומי; ניגונים; מעשיות פון תפלה; אונ נאר
845-351-0910 / 212-444-9191

ארץ ישראל 438-300-8080 | 0330502361 | קאנדרה 1152354370 | ארגונטינאי 323503461
טלפון: 0797040066 | סלולרי: 053-531-0310 | דואיל: breslevcenter@gmail.com